

abril

Setmanari d'esquerra

Catalunya està disposada a mantenir la seva Autonomia, encara que sigui contra el fals paternalisme de "Lliga Ka-talana" i de l'Institut de St. Isidre...

Redacció i Administració: Centre d'Esquerra Republicana: Carrer del 14 d'abril, 6

Any IV

Vilafranca del Penedès, 21 de Juliol de 1934

N.º 151

Del manifest de la "Lliga Catalana"

Diu la "Lliga"

—Que és culpa de l'Esquerra l'orientació sectària de l'Estatut interior, la desnaturalització de la funció parlamentària, els monopolis partidistes, etc., etc.

—Que s'han retirat del Parlament català per la violència en guanyar sigui com sigui les eleccions...

—Que el Sometent s'ha transformat en una milícia de partit bandejant tots els d'altra significació política.

—Que el Parlament català amb la Llei de Contractes de Conreu va dictar una llei jurídicament monstruosa i econòmicament destructora de la riquesa agrícola.

—Que la llei és patriòticament funesta, fomentadora de lluita civil i de discòrdia entre catalans.

—Que la llei és contrària a la Constitució i a l'Estatut.

—Que com a patriotes havien de declarar l'extralimitació del Parlament català.

—Que l'article 22 de la Reforma Agrària votat per l'Esquerra establia la vigència dels seus preceptes amb caràcter general a tota Espanya.

—Que els diputats de la Lliga presentaren una proposició a les Corts perquè el Govern entaulés recurs al Tribunal de Garanties.

—Que el Govern de la República es féu seva la proposició i el Tribunal de Garanties anulà la llei de Contractes de Conreu

Diem nosaltres

—Que fins en el supòsit que això fos cert, l'Esquerra d'una manera aclaparant hauria tingut les majories en totes les eleccions. La culpa seria del poble català.

—Que per a guanyar sigui com sigui eleccions, ens trobarem amb inferioritat de armes. Ens falten recursos per a comprar vots i no podem obligar els masovers, ni les minyones de servei, ni les monges de clausura, perquè l'Esquerra no és un partit capitalista.

—Que no pot ésser una milícia de partit perquè no s'ha fet encara la total reorganització, però si ho fos, total es diferenciaria del Sometent antic que en comptes de defensar els interessos dels rics, seria una Institució popular.

—Que són molt més riquesa agrícola els interessos dels petits propietaris, dels arrendataris de terra i els treballadors del camp que els interessos de la Lliga.

—Que el patriotisme no és només patrimoni dels rics i la discòrdia es fomentava defensant els explotadors i perseguint els explotats.

—Per què? Per què tenim, doncs, un Parlament, si no podem legislar? Per a fer bonic?

—Que és anti-patriòta recórrer fora de casa per la solució de plebs interns.

—Que la Llei de Reforma Agrària se anava votant amb unes hores d'anticipació a l'Estatut i fou un encert de l'Esquerra el seu article 22.

Primer, perquè si per dificultats no s'aprojava l'Estatut o no es traspassen els serveis, hi havia una llei on emparar l'agre català i, segon, perquè si el traspàs era un fet ja era vigent l'Estatut i de sentit comú i de bon català és considerar-lo per damunt de la Llei Agrària.

—Que amb semblant actitud, en comptes de catalanisme, hi vèiem defensa d'interessos de classe, sacrificant Catalunya.

—Que el Govern no havia d'acceptar la proposició perquè la llei catalana no afectava en res la sobirania de l'Estat central.

Centre Esquerra Republicana

Dissabte dia 21, a les 10 de la nit

En Manuel Ric,

President del Comitè Comarcal d'Estat Català, ens parlarà de

Reorganització de nostres Joventuts

Conferència

Dimarts passat, al nostre Centre, la ferma propagandista d'Esquerra i militant d'Estat Català Na Reis Bertral dissertà una magnífica conferència sota el tema «Espanya i Catalunya».

Començà historiant la dominació dels celtibers i musulmans a l'Espanya de l'avior; l'estat de sotmissió i covardia del seu poble al permetre, sense resistència de cap mena, l'invasió estrangera. Compara aquest fet amb la dominació francesa a Catalunya i la lluita aferriçada i desigual sostinguda heroicament pel poble català en defensa dels seus drets i furs.

Fa esment de la grandesa econòmico-social del nostre poble i llur esperit emprenedor, el qual sempre s'ha distingit pel seu lliberalisme i per les seves ànsies de lliberació de tots els pobles oprimits, al revés de Castella, on sempre ha imperat la misèria moral i espiritual, el despotisme i la esclavitut.

Diu que, Catalunya, malgrat la seva superioritat espiritual, ha viscut en totes les èpoques de la seva història sota el jou de l'opressor, sens dupte degut a la seva grandesa d'ànima i a la seva bona fe; però que Catalunya, malgrat tot i contra tot, mal pesi a tots els Felips i Borbons, continuarà més forta que mai fins assolir la plena i absoluta independència nacional.

En acabar, Na Reis Bertral fou objecte de perllongats aplaudiments i molt felicitada.

És de remarcar l'interès que desperten aquestes conferències, puix que el local del nostre Centre resulta insuficient.

Encoratgem a la nostra Agrupació Femenina a què continuï aquesta tasca de preparar a la dona per a intervenir en la política.

J. B.

Consell Local de 1.ª Ensenyança: A VÍS

El Consell Local de 1.ª Ensenyança avisa als familiars dels infants que assisteixen a les Colònies Escolars instal·lades a Vilanova i La Geltrú, que el proper diumenge sortiran dos cotxes del davant de «La Parra», l'un a les dues i l'altre a les dues trenta, al preu de tres pessetes anada i tornada, i el vespre a les vuit sortiran de Vilanova de retorn.

Vilafranca del Penedès, 17 de Juliol de 1934.

Diu la "Lliga"

—Que l'Esquerra havia votat la Constitució del Tribunal de Garanties conferint-li l'autoritat i la missió de resoldre tots els conflictes...

—Que el moviment resultant del plet no és un moviment catalanista perquè no és d'un interès general i que pretén subordinar a l'interès d'una part, el dret i l'interès de tot el país.

—Que el mal està que els òrgans del Govern de Catalunya no són neutrals en allò que afecta la política general espanyola.

—Que compromet l'autonomia el que Catalunya no respecti, sigui quina sigui, la significació dels governs d'Espanya.

—Que l'actitud de la Generalitat compromet les demés regions que aspiren a un Estatut.

—Que l'actitud de la Generalitat crearà hores de veritable perill per a Catalunya.

—Que s'hauria de rectificar i fer una política de concòrdia i d'estreta solidaritat entre tots els catalans.

—Que, finalment, són aquestes les directives polítiques que assenyala Lliga Catalana i que portarien una era de pau, de prosperitat i de llibertat a Catalunya.

Diem nosaltres

—Que l'Esquerra va votar un Tribunal de Garanties cenyint-se a les seves disposicions, però el Tribunal no havia, ni deu haver d'ésser polític, ni obrar políticament com ho ha fet el Tribunal de Garanties. De Tribunal polític ja hi ha el Govern. El de Garanties ha d'ésser jurídic.

—Que el moviment és catalanista perquè afecta únicament Catalunya i atempta els drets dels catalans, i que l'interès dels grans propietaris de la Lliga no és pas l'interès general del país.

—Que no podem ésser neutrals perquè no posseïm la independència total. Si hi som lligats per l'Estatut exterior, com podem ésser neutrals?

—Que Catalunya hauria de respectar tots els Governes espanyols, mentre aquests traspasessin degudament els serveis i no trepitessin els nostres drets.

—Que no ho deuen pas interpretar així els diputats bascs que s'han retirat del Parlament espanyol.

—Que si els moments dolorosos arriben no els haurà pas creat la Generalitat. La responsabilitat és de la Lliga Catalana i la Lliga i els seus interessos seran els primers que en tocaran els resultats.

—Que l'Esquerra i la majoria del poble al seu darrera, com ho demostren les darreres eleccions i la representació al Parlament Català, no ha de renegar del seu programa per a donar gust als homes de la Lliga que per a defensar els seus interessos no reparen a perjudicar les classes productores, i els sentiments de catalanitat.

—Que seguint les directrius de Lliga Catalana, la pau, la prosperitat i la llibertat no serien per a Catalunya. Serien per a «Lliga Catalana».

Nosaltres som més esplèndits!

El bisbe Irurita, catalanista barceloní (!), fa una crida als capellans perquè no es torbin a recaptar diners per les «escoles catòliques». El bo del cas, però, és que no volen res de franc. També volen pagar-ho. Llegiu:

«...I sàpiguen també els nostres estimats fills, els fidels en general, com confiem, per aconseguir els nostres propòsits, en la seva generositat no desmentida. I per correspondre-hi d'alguna manera, concedim a tots els que donguin la seva almoïna en les susdites col·lectes, cinquanta dies de veritable indulgència i la nostra paternal benedicció.

Barcelona, festa dels Sants Pau i Pere.

MANUEL, Bisbe de Barcelona.»

Si són esplèndits els catòlics! Ara que amb això no ens guanyen. Nosaltres, als que donen per les Colònies Escolars, els en concedim tres centes.

L'esposa, retuda, esbalaïda, materialment aixafada, plorava silenciosament en un recó amagat de la cambra.

Sobtadament, una d'aquelles pobres dones se adreçà a l'amic preguntant-li els deixés sols... L'amic dubtà, temerós, plè d'angoixa esguardà a l'esposa i creï veure-hi un consentiment... Adolorit, desencaixat, l'amic sortí de la cambra...

Fou aleshores que es desfermà l'horrible tragèdia, el setge a la voluntat del moribund, feble de cos per la intervenció soferta, feble d'esperit per la mort propera...

Aquelles dones, fúries desfermades, en nom de una religió de bondat i de respecte que invoca la noblesa d'un Crist de justícia, retregueren els passats i els esdevenidors, l'exemple de les àvies, l'honra dels infants posada en entredit, sense respecte al germà agegut en el llit del dolor, vençut per la malura incurable, engunions per la sofrença i les hores infinites de la llarga agonia. I sense el més petit sentiment de delicadesa, sense la més lleu consciència de la tortura que implacablement sometien el cos i a l'esperit del propi germà, que es moria, mostraren tota la ruïnesa de les seves ànimes escarrancides... Una darrera l'altra, amb argumentació freda, amarga, anaren percutint en el cervell afeblit del moribund que glatià per la pau, per la dolcesa d'un traspàs d'amor i de bonesa.

L'esposa, aclaparada per la innoble escamesa d'aquelles fúries fanàtiques, perdé la noció de la realitat. Al cap d'una, per ella, llarga estona, senti, esfereïda, la veu enronquida per la resistència del pobre malalt: —Feu... el que vulgueu... Però... sortim-ne...

Més tard el pobre moribund, pantejant, sentint-se més propera la mort, s'esforçà en dir a l'amic:

— Ara que em deixin tranquil...

Uns instants després, esguardant amb la terrible amargor del vençut sense pietat, víctima de la dissort i del fanatisme, afegí uns mots:

— Que se'n vagin...

Una de les germanes intentà fer-li aire, però el malalt, ja quasi inconscient, exclamà:

— Ves-te'n! Encara no m'has marejat prou?

I el pobre moribund, uns minuts més tard, acariciant la noble testa de la jove esposa, traspasava... Uns amics ploraven.

— Bé, i ara cal pensar en l'enterrament...— digué l'oncle.

Espereu — murmurà l'amic, mentre pietosament cloïa els ulls entelats del difunt.

— Cal decidir-ho de seguida — afegí una de les pobres germanes —. Suposo que ha d'ésser enterrament catòlic, tal com ha mort... eh?

L'esposa, tot just refeta del desvaneixement que havia tingut, en sentir aquelles darreres paraules, es redreçà i amb insospitada virior exclamà:

— En vida li hem fet tot per a salvar-lo; materialment nosaltres espiritualment vosaltres, tots inútilment... Ara que ja és mort, el meu espòs ja no és meu ni vostre: és del poble que tant l'estimava. Que l'enterrin com el poble vulgui...

D'aquest succeït històric hi ha qui en diu una «conversió». Que Déu els ho perdoni!

I diuen que a darrera hora es va convertir...

A la retòrica "Acció"

El pacient fou transportat a la Clínica amb les degudes precaucions. El seu esperit no havia defallit. Ell tenia consciència de la gravetat del seu estat i l'afrontava serè, digne, sense jactàncies... El seu parlar lleugerament, dolçament irònic, volia portar a la jove esposa el coratge que anava perdent, malgrat el somriure optimista amb què ella volia embolcallar-lo. Ambdós, esposa i espòs, volien enganyar-se davant la imminència de la greu intervenció a què volien els metges sotmetre el pacient com a suprem recurs.

Després de besar plenament a l'esposa, el malalt es lliurà als homes de ciència... El pacient restà sol breus moments: una monja infermera entrà a la cambra i posà damunt del pit del malalt uns escapularis.

El malalt somrigué, tolerant, i amablement li digué: —Tregui... «hermana», tregui... Em faria creure que m'haig de morir!...

L'operació tingué lloc sense contratemps posant, però, en evidència la seva inutilitat... El malalt no tenia cura, era condemnat malgrat la seva juvenesa i aparent fortitud. La seva esposa, pantejant d'angoixa, fortament adolorida, sobrepassava el seu sofriment i feia el cor fort... El seu esperit desfet s'aguantava per miracle.

— Qui sap si envio a cercar les seves germanes... — es digué la bona esposa.

En conèixer la propera arribada de les dues germanes i un oncle, gent fanàticament religiosa, l'esposa senti la imminència de la tragèdia que assetjava el malalt.

— No s'hi amoïni — digué el bon amic que no els abandonava un instant —. Si parlen de cerimònies religioses que amargarien les darreres hores del pacient, els direm que ja s'han fet i el deixaran tranquil. Cal que tots diem el mateix.

Tot just arribades les germanes, abans i tot de assabentar-se de l'estat del malalt i del pronòstic dels metges, demanaren àvidament, imperiosament, si ja s'havia confessat i combregat. Els qui coneixien íntimament el pensar lliure, noble i serè del pacient, compliren amb la consigna. Afirmativament contestà l'esposa, el bon amic i el secretari. Les pobres — diem-ne pobres — fanàtiques no en tingueren prou i ho preguntaren al malalt.

— Qui, jo? — contestà tristament irònic —. Ja sabeu que no estic per aquestes coses...

I afegí, adreçant-se al company de tota la vida: — I tu, amic, asseu-te vora meu i no em deixis.

Aquelles dues dones, que solament un lligam de sang unia amb el pobre malalt ja moribund, començaren l'ofensiva. Primerament, dolçament, insinuant com una cosa sense transcendència, li anaren dient la força espiritual que l'ajudaria a fer possible els bons resultats que esperava la ciència...

¿Sabeu on són les millors novetats de la present temporada d'estiu? No ho dubteu! Les trobareu a la

A. Guimerà, 63
Vilafranca

i fareu l'encàrrec amb tota satisfacció tant pels dibuixos com per les qualitats.

L'única casa on sempre trobarà els preus més reduïts i els treballs més perfectes és la

Sastreria TERRADES

la qual notifica haver rebut les darreres novetats per al present estiu, inigualables pels dibuixos i pels preus.

Vestits des de 70 pessetes

Santa Maria, 8 - Vilafranca del Penedès

FERROS

CEREALS

BIGUES D'ACER (FERRO)
de tots els perfils i llargades. Bones existències de les mides corrents. Es tallen a les llargades que es desitgen.

TUBERIA DE FERRO FOS I FORJAT
per a aigua, gas i vapor.

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7 - Apartat de Correus 23 - Tel. 51
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

CARBONS MINERALS

FUSTES

CALPE, DENTISTA

*Consulta tots els dies de 9 a 1 i de 3 a 8
Diumenges i dies festius de 9 a 12*

Rambla Pi i Margall, 22 Vilafranca del Penedès

Manuel Domínguez Advocat

HA TRASLLADAT el despatx, del número 31 del carrer de la Palma, al 22, del mateix carrer (edifici del Banc del Penedès) - Reb el divendres

Venda de Calçats i Articles de Palma

CALÇATS d'istiu de tota classe

ESPADENYERIA

FRANCESCA PINYOL, Vidua de **Jaume Bolet**

Plaça de la Constitució, 41 i Escudillers, 416

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Vins del Penedès

Joan Esclasans i Milà

Vins a l'engròs
Moscatells, misteles i
vins dolços

Telegrams: ESCLAMILA
Telèfons: 135 i 185
Apartat de correu: núm. 24
Magatzem i Oficines: Comerç, 33
Vilafranca del Penedès

Foto - Estudi Paco

A. Guimerà, 42 (Abans Art Modern) Vilafranca
CENTRE DE AMPLIACIONS

La millor Fotografia del Penedès

Especialitat en fotografies de Casaments, Comunions i grups familiars.

Les fotografies per a passaports i quilomètrics se serveixen a l'acte. Treballs d'aficionats i venda de material fotogràfic. Es retrata dia i nit; dies festius i dies de feina. Els treballs d'aficionats es lliuren el dia següent.

Motlures i marcs d'estil modernista.

HISPANIA

Companyia General d'Assegurances

MADRID

BARCELONA

Individual. - Responsabilitat civil. - Accidents del treball. - Col·lectius i Agrícoles.

Demaneu detalls i projectes a l'Agent per Vilafranca i la comarca:

Pau Valls i Torrents - Carrer 14 d'abril, 15

RULL - Germans

Metges - Dentistes

Vilafranca del Penedès: Rbla. de Pi i Margall, 27, 1.ª

CONSULTES:

Els dimarts, dimecres, divendres i dissabtes, de nou a una i de tres a set.

Els diumenges, de nou a dotze.

Els dies de mercat, les visites comencen a les vuit.

A BARCELONA: Visita diària, de deu a una i de tres a set, al Passeig de Gràcia, 47 (xamfrà Aragó) - Tel. 72520

NO DUBTI NI UN MOMENT! Demani i propagui arreu la

GASOSA CLARAMUNT

Fàbrica: Plaça Constitució, 50. — Vilafranca del Penedès

Venda de la cervesa DAMM, de l'ORANGE CRUSH i del vermut MARTINI ROSSI (a granel i a botellins amb regals).

Subscriviu-vos a "la humanitat" i a "abril"